

IV = 142/25

ОДЕЛЕЊУ СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ
УПРАВЕ ГРАДА БЕОГРАДА



Част ми је Одељењу поднети извештај у следећем:

Према наређењу Одељења отпутовао сам у Прокупље где сам имао да над неким ухапшеним лицима која се налазе у тамошњем затвору спровести истрагу, јер је постојала сумња да су чланови комунистичке организације у место, или пак да су били активни чланови партизанских одреда у томе крају. По доласку у Прокупље јавио сам се Делегату Господина Претседника Владе г. Куновчићу, инспектору Министарства унутрашњих послова и са органима почео испитивати лица која су се већ налазила у затвору. Истрагом над овим лицима установио сам да се нека од њих прикривају у самом затвору под лажним именима и тако са успео да откријем четворо лица под лажним именима, која су у Прокупљу живела илегално и то од њих четворо три Јеврејина, док је четврта била позната комунисткиња и члан Месног комитета Комунистичке партије за град Београд још из 1936 године КОВАЧЕВИЋ КРИСТИНА, хергерска радница. Ова Кристина живела је у Прокупљу под именом ЈОВАНОВИЋ МИЛИНА, домаћица, - избеглица из Скопља и становала је такође са познатом комунисткињом ДЕДЕРЕ ЈУЛИЈОМ, текстилном радницом, која је међутим и ако имала лажну легитимацију на туђе име, рекла своје име приликом саслушања у затвору органима који су пре мене водили истрагу, али који наравно нису знали да се од наше стране потражује.

Између осталог дознао сам да се ова три Јеврејина прикривају под следећим именима:

1. КАРАОГЛАНОВИЋ ЈАКОВ, трговац из Београда, живео под именом Петровић Јован.
2. ЛЕВИ НАХМИ, шофер из Београда, живео под лажним именом Павловић Коста.
3. АЛКАЛАЈ НИСИМ, радник из Прокупља, живео у Прокупљу под лажним именом Алексић

Сва ова лица задржао сам у затвору и реферисао Делегату, али како је Делегат ускоро отпутовао, то сам доцније ова три Јеврејина пустио из затвора на захтев Команданта места у Прокупљу, но с тим да се ова лица несмеју удаљавати из Прокупља. Имао сам намеру доцније када по завршеној истрази поћем за Ниш, ухапсити сву ову тројицу и са собом повести и предати у логор. Приликом пуштања ја сам капетану рекао да су они Јевреји и да су живели под лажним именима, али ми је он рекао да ако нису умешани у комунистичку или партизанску акцију могу да се пуне из затвора, јер је са овим и немачки командант сагласан, а он ће водити контролу да се они из Прокупља не удаје.

По завршеној истрази када је дошао далагат Министарства унутрашњих послова са органима из Гестапо-а, ја сам по завршеном послу рекао да

у Прокупљу има три Јеврејина која живе под лажним именима и замолио орга-
не Гестапо-а да их ухапси и спроведе из Прокупља за логор у Ниш, што су
они мени и одобрили и ја сам их са орванима поново ухапсио и са осталим
кривцима спровео у Ниш и предао логору, где се треба и сада да налазе.

О предњем ми је част известити с молбом ради знања.

Напомињем да сам у Управу спровео Кристину Ковачевић и Делере Ју-
лију према захтеву телефонском, јер су обадве позната као опансе комуни-
стичке и потрајују се као такве.

Прилажем саслушања Јевреја, док за Делере и Ковачевић поднеће за-
себно.



подназорник полиц. агената

Мил. Милосавић

2. маја 1942 год.

Београд.

УПРАВА ПОЛИЦИЈЕ БЕОГРАДА
Одељење за борбу против комунизма

ПОЛИЦИЈА БЕОГРАД
Београд, 2. VII 1942

9408

2. VII 1942

Подносе телеграфски извештају по иницијативи Министра
Унутрашњих послова 1. Цом. Борбелачу, 29. VI - 1942
Каришковицу и да се иза њих доведе у везу
евангелиста, на предмет списку у допису
„Комунистичка-јеврејска алуција у терлеуцу“

2. VII - 1942

Шеф Одсека IV - комесар,

Тасовару

ИЛБ, УГБ СП IV - 142/25, к 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА



С А С Л У Ш А Њ Е

А Л К А Л А Ј А Н И С И М А, механичар из Прокупља

(Лажно име: АЛЕКСИЋ НИКОЛА, механичар, избеглица из Скопља).

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

IV. дос. бр. 142/25

инв, уџб. сл. IV-142/25, к. 389/3



ПРОПУСНИЦА.

За ниже наведена лица која су од стране општинских власти добила објаве ради преселења у село Блаце:

- Јован и Мара Петровић са 2 детета, *број објаве општине 1332/42*
- Никола и Милена Алексић са децом, *11 11 1875/42*
- Зорка Комадина *1831/42*
- Миљана Комадина *1830/42*

Моле се све успутне четничке власти да именованима не чине сметње у колико наведена лица неби радила противу четничких организација.
 Ова се објава има предати Команданту Јастребачког четничког одреда у Блацу ради уништења по доласку именованих лица у Блаце.
 Објава важи само и искључиво за четничке власти.



КОМАНДАНАТ
капетан I класе

М. М. Сурелић

ИРБ, УРБ СПИВ-142/25, К 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ОПШТИНА ПРОКУПАЧКА
срез прокупачки
ПРОКУПЉЕ



ОПШТИНА ПРОКУПАЧКА
срез прокупачки
ПРОКУПЉЕ



206 — 13 I — 19 42 г.



Начелству срева Прокупачког

Прокупље

Општинска управа у Прокупљу упућује Милеку Алексић, дом.
из Прокупља с мелбом да му се изда лична карта.

Именовани је владава и поштовања у грађанству док се не, му се као таквом
и треба издати лична карта.

В.д. деловеђе,

[Handwritten signature]

Претседник општине,

[Handwritten signature]



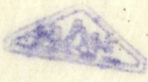
[Mirrored handwritten text, likely bleed-through from the reverse side]

ИПБ, УПБ СП W-142/25 & 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

ОПШТИНА ПРОКУПАЦКА
ПРОКУПАЦКА
13-1-1942

ОПШТИНА ПРОКУПАЦКА
ПРОКУПАЦКА



Општинској управи

Прекупце

Прекупце

Молим управу да ми изда упут за добијање лично карте од стране

Начелства среза Прокупачког моје лични списе следећи:

Рођен сам 1911 год. у месту Слободу име оца Јован
име мајке Милеба по занимању сам домобитица брчно стање удана
есебени знаци Нелом

13-1-1942 год.

Прекупце

Милета Алексић

P.

Кесека је издава писма
карша из оца
24-1-1942 З. С. Милеба

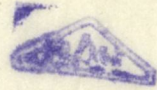
Мило Милеба

ИЛБ, УЛБ СЛВ-142/25, к 389/3

ОПШТИНА ПРОКУПАЦКА
срез прокупачки
ПРОКУПЉЕ

ОПШТИНА ПРОКУПАЦКА
срез прокупачки
ПРОКУПЉЕ

№ 205-13-I-1942 г.



На челству среза Прокупачког

Прокупље

Општинска управа у Прокупљу упуђује Милошу Анђелића

из Прокупа с молбом да му се изда упућ за добијање личне карте.

Именовани је владаћа и понашања у грађанству небави те му се иза
таквом и треба издати лична карта.

В. д. деловеће,

[Handwritten signature]

Претседник општине,

[Handwritten signature]



Упућ, упућив-142/25 и 389/2

ИСТОРИЈСКИ
БЕОГРАД

сл. 1832 23 - III - 72



Језици:

1. Зависност речења
2. Влада Стојадић
3. Милош Стојадић

9

Општина Прокупачка овим потврђује да је Тован и Мара
Белоробат са 2 деце, из Прокупља, по земљишту Бондоничја и да
 сватодневно обавља вја им је пошредна рад
протрешује до села Блаца.

Именовани је владања и пољопривредно доброг, испрезан је и поуздан,
 те га ова општина за добијање објаве препоручује. Треба му издати
 сталну објаву.

В. Д. Доловцу,
 Миланковић

Протоцини општина

ИПБ, УПБ СВ IV - 142/25, к 389/3

ИСТОРИЈСКИ
 АРХИВ
 БЕОГРАД

ОПШТИНА ПРОКУПАЦКА
СРЕЗ ПРОКУПАЦКА
ПРОКУПЦЕ

ОПШТИНА ПРОКУПАЦКА
СРЕЗ ПРОКУПАЦКА
ПРОКУПЦЕ

1. одјел 3. корпусне

Делуца: 2. Рад. Вихојивац
3. Драг. Вихојивац 8

21. 1875 24 - III - 1972

КОМАНДАНТУ БУГАРСКЕ ВОЈНЕ СИЈЕ



ПРОУПЦЕ.

Општина Прокупачка, овим потврђује да је Никола и
Милена Алексић са дечу из Прокупца, по занимању механикар
и да свакодневно обавља ојбана или је потребна ради
произвођења до села Блаца, куда ће освајати
као тиндер вода село.

Именовани је Милена по занимању доброг, исправан је и
поуздан, те га ова општина са целоу објаво препоручује. Треба му изда-
ти сталну објаву.

39

В. А. Долово
Милена



Претседник општине,

Милена

итб, у б с п и в - 142/25, а 389/3

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ
БЕОГРАДА

3 - IV - 1942

Град	Почта	Примак	Образак
Београд	143.		



Од аргумента Гевре Крајевине
Торач

Уз најбољих радника њихове најбољих радника
 се за најбољих радника најбољих радника која су се
 нека не чини нека нека, а због њихових нека нека
 због оне нека нека нека нека.

Како нека нека нека нека нека нека нека нека нека
 нека нека нека нека нека нека нека нека нека нека
 нека нека нека нека нека нека нека нека нека нека
 нека нека нека нека нека нека нека нека нека нека

Наредба

За њих и нека нека нека нека нека нека нека нека нека
 нека нека нека нека нека нека нека нека нека нека
 нека нека нека нека нека нека нека нека нека нека
 нека нека нека нека нека нека нека нека нека нека
 нека нека нека нека нека нека нека нека нека нека

За нека нека нека нека нека нека нека нека нека
 нека нека нека нека нека нека нека нека нека нека
 нека нека нека нека нека нека нека нека нека нека

Београд, 14. IV 1942.

Јан
 Јан Јан,
 Јан Јан,
 Јан Јан

Радна одлика	№	Средњоскопски број	Поларан	Облашћу
	Nov. 38-			

Командир станице
 Блац

Извршиле проверу у овом ваздушном
 депа свих настављених лица и њихови
 деца од 6 година и до данас да
 ми могу бити под преглед и уколико
 се буде показало да не има јевреј-
 тине то јер се не налази
 у протокол о јеврејској историји у
 овом делу
 Димитрије

Зач
 Драго и његова
 Драгољуб

Nov. 31
 10. априла 1942 год.
 у БЛАЦИМА



СРЕСКОЈ ИСПОСТАВИ БЛАЦЕ. - На основу предњег
 наређења те власти извештавам, да је патрола ове станице наредник Илић Илија
 и каплар Мићевић Добривоје дана 10 априла 1942 год. извршила проверу у овдашњем
 месту према свима ново настањеним лицима и породицама, те приликом провера-
 вања у овдашњем месту пронађени су као странци и то:

Петровић Благоја Јован редом из Лесковца са својом супругом Пе-
 тровић Маром и двоје деце, као и са личним картама издатим од стране среског
 начелства у Прекупљу под бројем 88 и 89 од 29-1-т.г.

Алексић Никола редом из Прекупља ~~изхелијамхелијамхелијам~~ по његовој
 изјави а из исправа се види да је из Скопља са својом супругом Алексић Ми-
 нем и двоје деце,

Зорка М. Комадина редом из Загреба и Комадина Ђ. Мирјанх. Мирјана из
 Загреба,

Сима напред наведеним лицима су издате личне карте од стране ~~Срба~~
 начелства под бројем које се види из личних ката.

Код именованих приликом проналаска нису пронађена никаква остала
 документа из којих би се могле установити да су наведена лица јеврејског по-
 рекла, сем њихових личних карти а из којих се није могле установити да су
 јеврејског порекла, те се именовани од стране ове станице приводе тој власти
 ради даљег законског поступка.

С молбом на надлежност.

Командир станице
 жандармериски наредник
Сред. И. Командир

ИДБ, УГБ СПИВ-142/25, к 389/3

ОПШТИНА ПРОКУПАЦКА
срез прокупља
ПРОКУПЉЕ

ОПШТИНА ПРОКУПАЦКА
срез прокупацки
ПРОКУПЉЕ

Сс. 17-2-11 72

16 11

Начелству среза "прокупацког
округа" општине прокупља

Упућује вам се Мирјану Комадину, приватну чиновницу, из "прокупља, с препе-
тадеп нјом вјетодеран тежкојдан онеп, утврђен умирн аден им ад укрпнУ мпкеМ
руком да јој се изда лична карта.

Напред именована је владања и понашања у грађанству доброг.

2 фебруара 1942 године
у Прокупљу.



Председник општине, то
В. *[Signature]*
С. *[Signature]*

Копија је издата
Милана Гафта
8-11-42
1942

[Handwritten signature]
на прокупља, Неманина бр. 4.

инв. убр. сл. IV-142/25 к 389/2

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

ОПШТИНА ПРОКУПАЦА
Управа општине
ПРОКУПАЦА



Управу општине "Прокупачке"

Молим Управу да ми изда личну карту, преко надлежног начелства моји подат
су следећи:

Рођена сам 1911 године у Загребу од оца Љубомир и мајке Зорке, брачно
ставено судата, особени знаци нема.

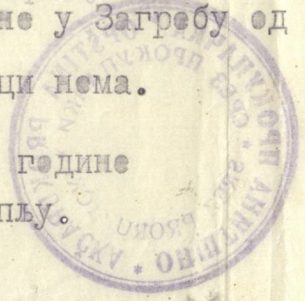
2 фебруара 1942 године

у "Прокупљу."

Учтива,

Мирјана Рокарић

из Прокупља, Немањина, бр. 4.



ИПБ, УЛБ СЛ. IV - 142 / 25 к 389 / 3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

Копирање ереса београдског
Гов. бр. 143,
9. априла 1942. године,
Београдске.

СТОВНИК НАМН ОД
КОСТА ПАНТИЋ
ТОСНОВАНИЈА СЕ СЛУЖБИ
СРЕДНО
С П Х

Свима атлетичким упробанима

Ово ересионално материјалу дошло је до знања да се на
територији где атлетичке маломе ивесама миза јеврејског старејла
која су се уздала на своат миста естанио естаножава и што дес ајрво
што естанио и миза гд су естаноје ово материјало или естаније да су
миза миза естаножава и естаножава мистробова илг мистробова естанио
Како се за естаније мизима ерата, ај естаноје естаније
и мистробоје естаније

На резу је м.
m m m m m

За ересионално атлетичке са ересионално и ересионално
мистробоје да се еста миза јеврејског старејла илг миза ајрво естаноје
и миза мистробоје материјалу са свима естаноје које се које мистробоје
Повесати ересионално ратула да се миза естаноје миза и еста мистробоје у колико се
које миза миза илг миза да миза је миза ово материјало или које миза миза.
Саватаноје мизима мистробоје ересионално акита ересионално и еста
миза миза да се миза: миза и еста миза, ајрво је, колико или миза, ајрво
је еста и миза је еста ересионално миза миза миза.

За мистробоје еста мистробоје еста мистробоје еста мистробоје
мистробоје мистробоје мистробоје мистробоје мистробоје мистробоје
Во свему овоме еста миза и мистробоје миза миза.
Врло је миза.

Зетелује
Гресионално
Ф. еста миза
Историски
Архив
Београда

ИПБ, УГБ СП IV-142/25, к 389/3

UPRAVA
opšt. Žitno-Poljski
Žitni - Polak
sred prokuracijski
banovi, moravska

Зеленица

Бр. 826-14-IV 1942

Ко манди места
Житни П о т е к .

Упућује се акт на надлежност.
14 IV 1942г. Пред. општине
Ж П О Т



Установицу сред прокурацијског.

Прокураторе.

Са овим расписом доставља се расписување
Ројне Анкил - јерине реверсе која живи на ште-
риторији Ве Јединице.

Сред.
Ср. Јанковић

Прокуратор
Бр. Јео мовић

NADELSTVO
SPREZA PROKURACIJSKI
PREKOPJE

НАЧЕЛНИК
СПРЕЗА ПРОКУРАЦИЈСКОГ
ПРОКЕРПЈЕ

18-IV-1942

18. IV 1942

Сред.
Средска начелника
Б. Јео мовић
Ср. Јанковић

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ИДБ, УГБ еп IV-142/25, к 389/3

Испостава среза Прокупачког
Пов. бр. 42.
11. априла 1942. год.
Блаце

13.



Начелству среза прокупчког
рокупље.

По предњем наређењу поступљено је. Од странаца пронађена су лица именована у предњем извештају Жанд. станице - Блаце Пов. бр. 31. Код њих нису пронађена никаква ранија - друга документа којим би и им се могло доказати порекло и народност.

С обзиром да им је то начелство издало личне карте, а општ. Прокупачка пропратна акта за Блаце са по три јемца а како именовани немају при себи других докумената на основу којих би се утврдило њихово порекло а у овдашњем месту немају познавалаца, - то се приводе Начелству ради утврђивања њиховог порекла, с обзиром на издате исправе.

Од напред наведених лица приводе се:

Петровић Б. Јован, Алексић Никола и Комадина Мирјана, док су породице истих остале у овдашњем месту - де даљег нашег наређења.

Прилог личне карте свију именованих издате од тога начелства под Рег. бр. 88, 89, 77, 78, 98 и 110. - Пропратна акта општине Прокупачке под Сп. бр. 1830, 1831, 1875/42 са именима јемаца, као и под једом пропусница Главног штаба четничких одреда из Ниша.

Сем ових лица - странаца, чије се порекло није могло утврдити других на територији испостава нема.

Зам. стареш. испостава учин.

Мил. Савић



ИДБ, УГБ СР IV-142/25 к 389/3

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ
БЕОГРАДА

20



1000. Др. случајено

Романацери у реду
својим штампоме сре-
за ужокутарноу.

ипб, уиб сп W-142/25, к 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

Београд 12 сеп. 1942 г. у нов.
сп. Трговачког суда

14

Удобавом брачног Аукента
Венерана по румој катрину
бр. 77. од 24 јан. н. и. в. н. о.
уједином о њомј редном
уједином.

Ја сам њепредом једрином а посто
саму Трговачког суда сам и од
права.

Трабо ми је рме Аукент
Аукент ио замином сам дво
уједином.

Ја сам и, иој румој Аукент
Аукент и једрином о њомј румој
и као иојат гојномј
кату, и у сего браје сам
уједином о ег мером једрином
уједином ерједом ја
уједином.

Уједином ми бмо иојатом ја
је бмо катрину иојатом
јаја за уједином.

Уједином сам уједином
на јан 25 п. н. и. в. н. о.

уједином сам,
уједином ојатом

Уједином

уједином
уједином и. в. н. о.

уједином

Ражено Друш. 1942 година у
рану. нар. ср. Трпугинарост



Доцкавено је гавра руге
но милој капи и ругамос
ог упрани вост нарениб;
ног бр. 8809 29. 1. 1942.
а ног милом Јован
Темпвент. но гиниан
о рипустрном рјабу.

Ја сам рогом из Карачева огар-
не сам рпенао у но гиније Сребије
месеца Септембра востогине
као мбтима. У Трпугине сам
гомоо ронзед месеца септембра.
Јор сам био у Карачеву ја
сам био једрици и правом
јиме био Јаров Фрунзе а
огаине сам рпенао востам као
спунтамом и наставом сам се
Јовану Темпвент.

Рогов брани милом
иприабубам као мбтима.

Јамуром гини милом
Ферасмо у Трпугине, лет
сам се сам наставом правом
робном.

У рого броне сам бим-
мао го милом јрјиниом
милени јобтима. Угаје и
моста милом са милом номени,
сага милом а и раније а збав
Мана и го, гиније а милом
милени и ронзед вост, еја
и раније милом збав.

мена Мана марије је још
пјерат попуна с погом је
на Пупренис.



Ја сам се рачно и рачно
као право ервину ије мена
Јован Петровић. га нести
мисо ервине с обзиром на
ганамије ирвине
Јован Петровић

Обрара
33
Српски и срп
и Јакоб

УРБ, УРБ СЛ IV-142/25 к 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

Београд 12 ауг. 1942. године
наредбом Српског Црковног
Одбора.

16.

Примљено по поштом
у Београду у име
Српског Црковног
Одбора.



Ја сам поштом из Застеда
у Српској цркви у Београду у име
Српског Црковног Одбора
напоменом Српског Црковног
Одбора у Београду о свом
Крстоу и крстоу.

Ја сам у Београду у Београду
у Београду у Београду у Београду
у Београду у Београду у Београду
у Београду у Београду у Београду
у Београду у Београду у Београду
у Београду у Београду у Београду
у Београду у Београду у Београду
у Београду у Београду у Београду

Тренина са
Милојак Рокерке

Београд
за
Српског Црковног
Одбора

И. П. С. П. - 142/25, к 389/3

НАЧЕЛСТВО СРЕЗА ПРОКУПАЧКОГ ПРОКУПЛЕ
НАЧЕЛСТВО СРЕЗА ПРОКУПАЧКОГ ПРОКУПЛЕ

№ 143 12 сеп 42



Српског национализма

Блаже

У весту вама и њошњога № 42 од 11 сеп. Већегне одмах ситроведити свој властим и осмисла њога једријен наредна која се сада ипак не може и то:

- 1) Тешировити Марку,
- 2) Арсеније Милошевић,
- 3) Командира Зорче

Хијно је

зам

Ср. мач. погнагенима,

Ср. Јанкић

ИСПОСТАВА СРЕЗА ПРОКУПАЧКОГ ПЛАЦЕ
ИСПОСТАВА СРЕЗА ПРОКУПАЧКОГ ПЛАЦЕ

№ 45 ✓

из 15. 942. 109.

Романцину Станице - Блаже

На кидан досудан

13/15. 942. Блаже

Зам.

СТАРЕШИНА ИСПОСТАВА Зам.

М. Савић

№ 33
14 сеп 42

НАЧЕЛНИКУ СРЕЗА ПРОКУПАЧКОГ .-. На основу предњег наређења спроводе се тој власти сви напред именована лица. С молбом на надлежност.

Командир станице жандармериски наредник

Миле П. Кривошеја

ИРБ, УГБСН IV-142/25 к 389/3

№ 143

Прегата су миза
ману. еидману го гате
нариге об. бранди
15/авг М. Бонди



сеобени армита м
гоино је нарпсеи Ханг.
сидману го ирпубеи
мјуи миме ирего
менарој Романуја
иросуеи М. Бонди
2 16/авг 1942

Сеидманује го Зопреу
Романуја иго дп 15566
не го мипјану Романуја
иго д. А 15566. иго д
го ирдеи ромеарујанс
Армита сои го именоване
и рсимо.
неоуи. моперуиу
Рор. е. Анецент

ИОБ, УОБ СП IV-142/25, н 389/3

OPštINA PREREPeŽA
Selo Prerepeži
PREREŽA

OPštINA PREREPeŽA
Selo Prerepeži
PREREŽA

18.

№ 9.

13-IV-1942. год



Вагелнику Геза Школушковог
Школушково

Ва подручју ове општине. Једна клада Једре-
Једас парекла

С. Г. 143

Једас
С. Једас



Једас
Једас општине
Једас. Једас

ИПБ, УИБ СПВ-142/25 и 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

НАЧЕЛСТВО
СРЕЗА ПРОКУПАЧКОГ
ПРЕКУПЉЕ

НАЧЕЛСТВО
СРЕЗА ПРОКУРАСКОГ
ПРОКУПЉЕ

Примљено 16/IV 1942 год.

Радна јединица №	Регистарски број	Прилози	Обраду
	УЛП 143/42		В. Вукотић



За Срески начелник
Сат. Јасковић

УЛП, УЛП СП IV - 142/25, и 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА



Мениј неварној романгу
и прокуња

Тине неована муга је прејерот поперна
која се намена у сеп бразу етроводе се
тој романгу и то:

- ✓ 1) Унеси Анџај и Прокуња,
 - ✓ 2) Јакоб Фрунгу погон и Сирајева и
 - ✓ 3) Мипјана Романгуа погон и Зајреда
- Мени се Романга да објави у
необрој ипјен обр муга.

С. нар. и. марини,
Л. Јакут

№ 20-12-Абула 42.г.

Копелотину Среза Стоку Газког.

Прокуђе:

Ка поштомати ове адитице нема лица чети су ребреј-
ског порекла. Ниш су крај. До сада Стојавила дог
изван млетина.

© земљ се извештавамо до инфиниу [№] 143. 09. 9-ау-
ила. М. Мој.

Денв.
Јевд. Прокуђе



Јет седине
Минашевић

итв, уге сав - 142/25, к 389/3

Гр. Коњуша

Српска Краљевина

Гр. Коњуша

Београд

Српска Краљевина

Српска Краљевина

Гр. Коњуша

Београд



21

Лист 20

13-IV-1925

Наредбом Српског Трупунарског

На основу наредбе лист бр. 143/425. извршава
се наредба да у овј. трупунарској конами изврши
издавање јеврејског ми
штанског ~~издавања~~

Лист бр. II

[Handwritten signature]



Трупунарског
Својеручно

Лист бр. IV-192/25, к 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

Ординар Л. Кошовица

Пол. Бр. 24.

13 - II - 1942. год.

Л. Кошовица

22

Народству града Београда
Београдца.

Према захтеву, начелника Пол. Бр. 142/42, овој
је утврђено како извесним начелствима, да на територији
ове општине нема кућа јеврејског порекла, која би
тредала да буду приведена начелству.

Логова,
Лич. Службеник



Пресел. општине
М. Дераковић

ИПБ, УГБ СПД 142/25, к 389/3

Лбр 16

13-IV-1942 год.

ДРАГУША (ср. Прокупачки)

23.



На челнику брета Драгушанског

У року овог ошибног сена
лига Зеленијског војска, а зе-
му се грдно извештава
— с постој та нагледност.

Сл. бр. 143.

Ленв.
В. Торман

Зедес ош.
Ленв. Торман

ИМБ, УГБ ОП IV-142/25 и 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

Београд 14 августа 1942 год

Укору. од нас. Н. и ошине



Према распису на-
редства према парти-
занској бр. 143. од 9. августа
1942 год. додато је.
Горног Радна Анкета, по-
реком Једрике, родом из Бео-
града на Раја јој би до-
дато одређеног распису Ра-
ја:

Ра итериторију обитате
Антонио Тацотке ја са својом фами-
лијом дошли смо у новембру меу
државне границе, и индустријско се
настанили у селу Бубањци.

Од њеде фамилије за сада
остану у Бубањци само ја, а остали
ођутог нешто, јер су ми сина Јову,
убили партизани пре два месеца,
а други ми син Јана, сада се на-
лази у Каталици као затвореник
ушао по лини Рајског II Класе.

Од мајора Роу себе нешто
животиња, јер су све наше мајове
били Роу ота. ми сина Јову, кој-
е партизани одрели. Роу су
та у Шпани.

Ја сам за сада остављена на
самосиби и нешто се држим њуди
дрсе у својој бр. користи муштра
Обрава за парче хлеба, јер живим у
ситоса дрвља њуд.

Обрава

Наредна обитате,

Наредна,
Раја дашкић

№ 143 15 Aug 42

Romangpur

Romangpur mang ciwaning
Sporeng



Sporeng nocojctum narebenama natri
muga jebriker naperwa roja e narone yubunt
bopy rog me ciwaning nrobening n nregapine
vq. nmarroj romangpur sa zambopurim imman
vbe ciwaning rog nof 143 e mungu bar
vq nmarro romanga nrobening nrijer
vbx muga.

Muga roja tu e cupobena jey jebriker nro.
Widun Anwaraj us Sporeng
Garob oprung us Capajeb n
Mupiana Romangpur us Zairida.
Zair.

G. nar. n. narerun,
W. Garob

№ 142/25, n 389/3

Opština grupska
sred prokuratorski
grupe

Opština grupska
sred prokuratorski
grupe

26



401 ✓

15 септембра 1942г

Варенскому через Прокуратора.

У овој општини нема Федреја нишан групе ни
за Федејев старејна, о чему се наредба уписа исве-
штала.

Об. Нов. др. 143

Личн.
Министар Ј. Ананић



Истара, саопштење,
Д. Ананић

ИРБ, УРБ СДН - 142/25, к 389/3

Dajemo 16. avgusta 1942. godine u
Ramy. nar. k. T. Prokupa

Uputboga je namotu u nametu
Arhent Muna uo tary
uome rapme sp. 178. na yimom
u uo upektrom uzjovu:

Ja sam potena y Crainy a spabo me
uu je lue Martinga potena uo ary Alpanobut
us Crainos a ygomia ean ean za vrama Arpa-
raja us T. Prokupa.

Ja sam u uo uymen vramom y
uoeryto bprne narasna y uoy bony uo vramom
Muna Arhent ga ne eu a za nana ymo y
uhoi vluo jibprina. Uimomaryuy uoy
rapmy na uue Muremy Arhent upud vluo
je uoy uym vramo roo ob vramome, y
uoye u uoyby zu oyrasna y bonye on u
uoye u vluo upro ob vramome.

uo je lue u uo uan ga. Ramen
vramome ean

Martinga N. Arpa

Ja sam upektrom uoye
uoy uenom Mapa T. Pro-
but uo uoy rapmy sp.
u uo uo upektrom uimom
uzjovu.

Mena je upektrom Mapa potena uo
ary Arpa Mapa Alpanobut. a rogom ean
us T. Prokupa. Uoye uo vluo ean jibprina
u ygomia ean za Jaraba Arpa jibprina
us Crainos ean vime uoye gye.

Ja u uym Jarab upro ob vramome
goye ean upudakom uo uoye

nog upravedbomun menden, a no no yunum,
Gore cu nac fupum nas jebpeje.
Oy evo brase cu unum, no paruta unum
vgl unum unum unum zbot krayote.



Shrenna ean,
Mera fupum

By vnu i peminage unye
nog unum Zopra Roma-
gna no unum napum of.
MO no yunum no no unum
no unum unum

Ja ean fupum no Zopra a na
nog fupum fupum ean unum unum unum
unum unum unum unum unum unum
unum unum unum unum unum unum

Shreno unum unum unum unum unum unum
a unum unum unum unum unum unum unum
unum unum unum unum unum unum unum
unum unum unum unum unum unum unum

Oy evo brase evo ce unum unum unum unum
unum unum unum unum unum unum unum unum
unum unum unum unum unum unum unum unum
unum unum unum unum unum unum unum unum

Unum unum unum unum unum unum unum unum
Shrenna ean,
I. Kupum

Unum unum unum unum unum unum unum unum

Unum unum unum unum unum unum unum unum
Unum unum unum unum unum unum unum unum

Рађено у канцеларији Делегата Министарства унутрашњих послова у Прокупљу на дан 20 априла 1942 године. 28

ЗАПИСНИК

О саслушању АЛКАЛАЈ НИСИМА, механичара из Прокупља.

II.

Зовем се АЛКАЛАЈ НИСИМ, по занимању механичар, рођен 12 априла 1904 године у Прокупљу, о д о ца Герсона и мајке Доје, рођене Ешкенази, писмен, ожењен, отац двоје деце, вере Мојсијевске, неосудиван нити полициски казњаван, стално настањен у Прокупљу у улици Стевана Немање бр.4., који када би упитан о потребном изјави следеће:

III.

У Прокупљу сам се родио и у њему живео све до 1925 године, када сам се преселио у Ниш и радио као радник у Државном монополу. У Нишу сам живео непуно годину да на на сам се преселио у Београд и запослио се код фирме Ешкенази, т.ј. фабрику женског веша у Цара Уроша улици као трговачки путник. У Београду сам остао све до године 1936 јер ми је и жена имала своју конфекциону радњу у улици Цара Николе бр.2. Пошто ми је жена пропала са радњом ја сам се преселио из Београд у Скопље и тамо живео све до почетка рата. У Београду сам био све до октобра месеца прошле године, па пошто је наступило хапшење Јевреја ја сам се са женом доселио у Прокупље и ту настанио. Како ни у Прокупљу нисам имао сигурности као Јеврејин то сам гледао да извадим исправе и у Прокупљу станујем под туђим именом. У Прокупљу настанио сам се код Владимира Константиновића, командира градске страже, који је мене познавао. Једног дана овај командир рекао ми је да бих ја требао да се пријавим, али пошто сам Јеврејин, рекао је, да ће ме пријавити он сам на једно српско име. Тако је он мене увео у списак избеглица као АЛЕКСИЊА НИКОЛУ, механичар, избеглица из Скопља. Доцније на основу овог списка ја сам од Општине прокупачке добио налог да могу код Среског Начелства доbitи личну карту под именом Алексиња ^{Николе} Јевана, што сам и добио и на основу кога сам навео га извадио и личну карту из Среског Начелства. И ако су ме у Општини знали како се зovem и да сам Јеврејин, ипак сам добио налог да могу добити личну карту под именом Алексиња ^{Николе} Јевана, избеглице из Скопља.

Доцније пак половином прошлога месеца ја сам услед немања животних намирница у Прокупљу преселио се са својом породицом у село Блаца како нисам имао одобрење да могу да се настаним у селу Блаца, то сам ухапшен и спроведен Среском Начелству које ме је спровело у затвор жандармериске станице у Прокупљу где се и сада налазим.

Када сам дошао у Прокупље затекао сам у Прокупљу војводу Поповића Ацу коме сам се и пријавио а који ме је лично познавао још из раније и он ми је саветовао да се не пријављујем властима као Јеврејин.

Што се тиче ма каквог учешћа у партизанским акцијама у шуми или пак комунистичким организацијама у самом месту Прокупљу, ја са њима нисам имао никакве везе. Ухапшен сам једино из разлога што сам се у селу Блаца настанио без одобрења, али не као Јеврејин, јер сам тада живео по

Алкалај Нисим

ИРС, УРС СГ IV - МЛ / 25 - К 389/3



именом Алексића Николе, те органи који су ме ухапсили нису ни знали да сам ја Јеврејин. Исправе на лажно име извадио сам само из разлога што сам се плашио хапшења и отеривања у логор.

Сем Константиновића који ме је увео у списак избеглица под лажним именом, за моје право име знао је и поч. деловођа општине прокупатке Марковић Бранко, који ми је рекао да већ када сам уведен под лажним именом у списак, онда и он нема ништа против да ми изда купонда код Среског начелства добијем лажну исправу. Код Среског начелства пак добио сам исправу т. ј. личну карту на основу купона добивеног у Општини и са том сам исправом све до сада живео.

То је све што бих по овоме имао да кажем.

Испит ми је прочитан и у свему га за свој признајем.

Записничар-чиновник,

Писмен сам,

Алкалој Мисит

САСЛУШАО И ОБЕРАВА:

ИМБ, УВ СП IV-142/25, к 388/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ЗАПИСНИК

О саслушању АЛКАЛАЈ НИСИМА, механичара из Прокупља.

II.

Зовем се АЛКАЛАЈ НИСИМ, по занимању механичар, рођен 12 априла 1904 године у Прокупљу, оца Герсона и мајке Поје, рођене Ешкенази, пи-
мен, ожевен, отац двоје деце, вере Мојсијевске, неоскуђиван нити полициски ка ж-
њаван, стално настањен у Прокупљу у улици Стевана Немање бр.4., који када
би упитан о потребном изјави следеће:

II.

У Прокупљу сам се родио и у њему живео све до 1925 године, када
сам се преселио у Ниш и радио као радник у Државном монопољу. у Нишу сам
живео непуно годину да на на сам се преселио у Београд и запослио се код
фирме Ешкенази, т. ј. фабрику женског веша у Цара Уроша улици као трговачки
путник. у Београду сам остао све до године 1936 јер ми је и жена имала сво-
ју конфекциону радњу у улици Цара Николе бр.2. Пошто ми је жена пропала са
радњом ја сам се преселио из Београд у Скопље и тамо живео све до почетка
рата. у Београду сам био све до октобра месеца прошле године, па пошто је
наступило хапшење Јевреја ја сам се са женом доселио у Прокупље и ту нас-
тањено. како ни у Прокупљу нисам имао сигурности као Јеврејин то сам гледао
да извадим исправе и у прокупљу станујем под туђим именом. У Прокупљу нас-
тањено сам се код Владимира Константиновића, командира градске страже, који
је мене познавао. Једног дана овај командир рекао ми је да бих ја требао
да се пријавим, али пошто сам Јеврејин, рекао је, да ће ме пријавити он сам
на једно српско име. Тако је он мене увео у списак избеглица као АЛЕКСИЈА
НИКОЛУ, механичар, избеглица из Скопља. Доцније на основу овог списка ја сам
од Општине прокупацке добио налог да могу код Среског Начелства добити
личну карту под именом ^{Николе} Алексија Јована, што сам и добио и на основу кога
сам налога извадио и личну карту из Среског Начелства. И ако су ме у Општи-
ни знали како се зovem и да сам Јеврејин, ипак сам добио налог да могу до-
бити личну карту под именом Алексија ^{Николе} Јована, избеглице из Скопља.

Доцније пак половином прошлога месеца ја сам услед немања жи-
вотних намирница у Прокупљу преселио се са својом породицом у село Блаце,
па како нисам имао одобрење да могу да се настаним у селу Блаце, то сам
ухапшен и сprovedен Среском Начелству које ме је сprovedело у затвор жан-
дармериске станице у Прокупљу где се и сада налазим.

Када сам дошао у Прокупље затекао сам у Прокупљу војводу Поно-
вић Ацу коме сам се и пријавио а који ме је лично познавао још из рани-
је и он ми је саветовао да се не пријављујем властима као Јеврејин.

Што се тиче ма каквог учешћа у партизанским акцијама у шуми,
или пак комунистичким организацијама у самом месту Прокупљу, ја са њима
нисам имао никакве везе. ухапшен сам једино из разлога што сам се у селу
Блацу настанио без одобрења, али не као Јеврејин, јер сам тада живео по

Алкалај Нисим

МРБ, УРБ-СН IV-142/25 и 389/3



именом Алексића Николе, те органи који су ме ухапсили нису ни знали да сам ја Јеврејин. Исправе на лажно име извадио сам само из разлога што сам се плашио хапшења и отеривања у логор.

Сем Константиновића који ме је увео у списак избеглица под лажним именом, за моје право име знао је и поч. деловођа општине прокупачке Марковић Вранко, који ми је рекао да већ када сам уведен под лажним именом у списак, онда и он нема ништа против да ми изда купонда код Среског начелства добијем лажну исправу. Код Среског начелства пак добио сам исправу т. ј. личну карту на основу купона добивеног у Општини и са том сам исправом све до сада живео.

То је све што бих по овоме имао да кажем.

Изпит ми је прочитан и у свему га за свој признајем.

Записничар-чиновник,

Писмен сам,

Алмануј Ђисити

САСЛУШАО И ОБЕРАВА:

итб, уГБ сп. IV - 142/25 и 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА



ЗАПИСНИК

О саслушању АЛКАЛАЈ НИСИМА, механичара из Прокупља.

II.

Зовем се АЛКАЛАЈ НИСИМ, по занимању механичар, рођен 12 априла 1904 године у Прокупљу, о д о ца Герсона и мајке Џоје, рођене Ешкенази, писмен, ожењен, отац двоје деце, вере Мојсијевске, неосудиван нити полициски ка ж-наван, стално настањен у Прокупљу у улици Стевана Немање бр.4., који када би упитан о потребном изјави следеће:

III.

У Прокупљу сам се родио и у њему живео све до 1925 године, када сам се преселио у Ниш и радио као радник у Државном монополу. у Нишу сам живео непуну годину да на па сам се преселио у Београд и запослио се код фирме Ешкенази, т. ј. фабрику женског веша у Цара Уроша улица као трговачки путник. у Београду сам остао све до године 1936 јер ми је и жена имала своју конфекциону радњу у улици Цара Николе бр.2. Пошто ми је жена пропала са радњом ја сам се преселио из Београд у Скопље и тамо живео све до почетка рата. у Београду сам био све до октобра месеца прошле године, па пошто је наступило хидвеће Јевреја ја сам се са женом доселио у Прокупље и ту настањено. како ни у прокупљу нисам имао сигурности као Јеврејин то сам гледао да извадим исправе и у прокупљу ставујем под туђим именом. у Прокупљу настањено сам се код Владимира константиновића, командира градске страже, који је мене познавао. Једног дана овај командир рекао ми је да бих ја требао да се пријавим, али пошто сам Јеврејин, рекао је, да ће ме пријавити он сам на једно српско име. Тако је он мене увео у списак избеглица као АЛЕКСИНА НИКОЛУ, механичар, избеглица из Скопља. Доцније на основу овог списка ја сам од Општине прокупачке добио налог да могу код Среског Начелства доbitи личну карту под именом ^{Николе} Алексића Јована, што сам и добио и на основу кога сам навео га извадио и личну карту из Среског Начелства. Тако су ме у Општини знали како се зовем и да сам Јеврејин, ипак сам добио налог да могу доbitи личну карту под именом ^{Николе} Алексића Јована, избеглице из Скопља.

Доцније пак половином прошлога месеца ја сам услед немача животних намирница у Прокупљу преселио се са својом породицом у село Блаце, па како нисам имао одобрење да могу да се истаним у селу Блаце, то сам ухапшен и спроведен Среском Начелству које ме је спровело у затвор жандармериске станице у Прокупљу где се и сада налазим.

Када сам дошао у Прокупље затекао сам у Прокупљу војводу Поповић Ацу коме сам се и пријавио а који ме је лично познавао још из раније и он ми је саветовао да се не пријављујем властима као Јеврејин.

Што се тиче ма каквог учешћа у партизанским акцијама у шуми, или пак комунистичким организацијама у самом месту Прокупљу, ја са њима нисам имао никакве везе. Ухапшен сам једино из разлога што сам се у селу Блацу настањено без одобрења, али не као Јеврејин. јер сам ту тамо живео под

Алкалај Нисим

1106/1050017-142/25-1389/3



именом Алексића Николе, те органи који су ме ухапсили нису ни знали да сам ја Јеврејин. Исправе на лажно име извадио сам само из разлога што сам се плашио хапшења и отеривања у логор.

Сем Константиновића који ме је увео у списак избеглица под лажним именом, за моје право име знао је и поч. деловећа општине прокупачке Марковић Бранко, који ми је рекао да већ када сам уведен под лажним именом у списак, онда и он нема ништа против да ми изда купонда код Среског начелства добијем лажну исправу. Код Среског начелства пак добио сам исправу т. ј. личну карту на основу купона добивеног у Општини и са том сам исправом све до сада живео.

То је све што бих по овоме имао да кажем.

Испит ми је прочитан и у свему га за свој признајем.

Записничар-чиновник,

Писмен сам,

Анкарај Милетић

САСЛУШАО И ОВЕРАВА:

ИАБ, УГБ СП IV - 142/25, к 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

САСЛУШАЊЕ



НАХМАНА ЦЕВИ, шофера из Београда
(Лажно име: ПАВЛОВИЋ КОСТА, шофер из Београда.)

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

IV. дос. бр. 142/25

итб, утб слпв - 142/25 и 389/3

З А П И С Н И К



О саслушању ЦЕВИ НАХМАНА, шофера из Београда.

I.

Зовем се НАХМАН ЦЕВИ, по занимању шофер, рођен 1 септембра 1894 године у Крагујевцу, од оца Самуила и мајке Ригине, писмен, ожењен, отац несторо деце, вере Мојсијевске, полицијски некажњаван нити судом осуђиван, сада живео у Прокупљу, који када би о потребном упитан изјави следеће:

II.

Све до рата 1941 године живео сам у Београду сасвим легално и радио са својим колима марке "Доц" на ауто такси станици код Кнежевог Споменика у Београду. Наставен сам био у улици Љутице Богдана бр. 15 са својом породицом која се и сада налази у овој адреси у Београду.

Међутим после пропасти Југославије када су Немци почели хапсити Јевреје и слати у логор, ја сам се обратио моме познанику ПAVЛОВИЊУ КОСТИ, раднику из Београда, кога познајем још и раније из свога детињства из Београда и замолио га да ми набави исправе на лажно име како бих се могао прикрити од Немаца и сиречити моје хапшење као Јеврејина. Овај Коста обећао ми је да ће вледати да ми набави исправу на лажно име и у ту сврху потражио ми да му дам једну моју фотографију.

Након 5-6 дана од мога говора са Павловићем, мене је Павловић предао једну бланку личну карту на којој је била стављена моја фотографија а која је била потпуно снабдевена са потребним печатима, сем што на њој није било потписа издаваоца карте нити имена на кога би се иста односила. Ја сам ову личну карту пуцунисо на име ПAVЛОВИЊА КОСТЕ, шофера из Београда из разлога што ми је ово име у ек биле на памети, те у случају да ме у брзини неко успита како се зовем, нисам се могао збунити при одговору.

Са овом личном картом дошао сам децембра месеца из Београда у Прокупље и помоћу ње извадио код Среског начелства у Прокупљу личну карту исто тако на име Павловића и са овим исправана сам живео у Прокупљу. У Прокупљу нисам цео радио већ сам живео од своје уштеђевине а помагао ме је у Прокупљу и Караогла новић Жак, који је исто тако живео у Прокупљу под лажним именом, а кога ја познајем још из Београда кад је он имао своју радњу у Карађорђевој улици. Исто тако једном приликом замолио сам неког келнера Душана, који је као келнер био запослен у хотелу "Рапоња" у Прокупљу, да када оде у Београд јави се код мене кући и од куће ми донесе нешто веша и новаца. Међутим овај Душан је мени донео веш, али и ако је добио новац од куће да ми донесе, ипак ми није предао већ је задржао за себе. Душан је знао ко сам ја, јер сам му ја рекао да сам Јеврејин.

Поред тога мене су често потпомагали и мештани из Прокупља, које сам ја још из Београда познавао и то: Миша, шофер, зв. "Доц", Лека, зв. "Шаранац", и још други којима се сада имена не сећам. Сви ови који су ме



... познавали су ме као Јеврејина још из Београда и знали су да се ја о вде налазим стално настањен.

На претходном саслушању нисам признао своје право име једино из разлога што се плашим да као Јеврејин не одем у логор, мада нисам за сво време док сам био и у Београду и у Прокупљу имао ма каквих удела са ма којом илегалном организацијом, нити са партизанским акцијама. Живео сам под туђим именом једино из разлога што сам и напред навео а исто тако из тога разлога сам и напустио Београд и сада живим у Прокупљу.

У Затвору знам да су као притвореници притворени још двојица и то Караоглановић Жак, који живи под именом Петровић Јован, и још један који се исто тако налази под именом Петровић, али знам да се тако не зове већ да је Јеврејин.

То је све што би по мојој ствари има да кажем.

Испит ми је прочитан и у свему га за свој признајем.

Записничар-чиновник,

писмен сам,

Нахман С. Целин

САСЛУШАО И ОВЕРАВА:

ИПБ, УГБ СП IV - 142/25, к 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

З А П И С Н И К

О саслушању ЦЕВИ НАХМАНА, шофера из Београда.

I.

Зовем се НАХМАН ЦЕВИ, по занимању шофер, рођен 1 септембра 1894 године у Крагујевцу, од оца Самуила и мајке Рвгине, писмен, ожењен, отац шесторо деце, вере Мејсијевске, полициски некажњаван нити судом осуђиван, сада живети у Прокупљу, који када би о потребном упитан изјави следеће:

II.

Све до рата 1941 године живео сам у Београду сасвим легално и радио са својим колима марке "Доц" на ауто такси станици код Кнежевог Споменика у Београду. Настањен сам био у улици Љутице Богдана бр. 15 са својом породицом која се и сада налази у овој адреси у Београду.

Међутим после пропасти Југославије када су Немци почели хапсити Јевреје и слати у логор, ја сам се обратио моме познанику ПAVЛОВИЋУ КОСТИ, раднику из Београда, кога познајем још раније из свога детињства из Београда и замолио га да ми набави исправе на лажно име како бих се могао прикрити од Немаца и спречити моје хапшење као Јеврејина. Овај Коста обећао ми је да ће владати да ми набави исправу на лажно име и у ту сврху потражио ми да му дам једну моју фотографију.

Након 5-6 дана од мога говора са Павловићем, мене је Павловић предао једну бланку личну карту на којој је била стављена моја фотографија а која је била потпуно снабдевена са потребним печатима, сем што на њој није било потписа издаваоца карте нити имена на кога би се иста односила. Ја сам ову личну карту пуцунио на име ПAVЛОВИЋА КОСТЕ, шофера из Београда из разлога што ми је ово име у ек било на памети, те у случају да ме у брзини неко успита како се зовем, нисам се могао збунити при одговору.

Са овом личном картом дошао сам децембра месеца из Београда у Прокупље и помоћу ње извадио код Среског начелства у Прокупљу личну карту исто тако на име Павловића и са овим исправама сам живео у Прокупљу. У Прокупљу нисам ништа радио већ сам живео од своје уштеђевине а помагао ме је у Прокупљу и Караогла новић Жак, који је исто тако живео у Прокупљу под лажним именом, а кога ја познајем још из Београда када је он имао своју радњу у Карађорђевој улици. Исто тако једном приликом замелио сам неког келнера Душана, који је као келнер био заносен у хотелу "Рапоња" у Прокупљу, да када оде у Београд јави се код мене кући и од куће ми донесе нешто веша и новаца. Међутим овај Душан је мени донео веш, али и ако је добио новац од куће да ми донесе, исти ми није предао већ је задржао за себе. Душан је знао ко сам ја, јер сам му ја рекао да сам Јеврејин.

Поред тога мене су чешће потпомагали и мештани из Прокупља, које сам ја још из Београда познавао и то: Миша, шофер, зв. "Доц", Лека, зв. "Шаранац", и још други којима се сада имена не сећам. Сви ови који су ме

1. Нахман С Цевин

име, у ГЕ СПУ-142/25, и 389/3

помагали познавали су ме као Јеврејина још из Београда и знали су да се ја о вде налазим стално настањен.

На претходном саслушању нисам признао своје право име једино из разлога што се плашим да као Јеврејин не одем у логор, мада нисам за сво време док сам био и у Београду и у Прокупљу имао ма каквих удела са ма којом илегалном организацијом, нити са партизанским акцијама. Живео сам под туђим именом једино из разлога што сам и напред навео а исто тако из тога разлога сам и напустио Београд и сада живим у Прокупљу.

У Затвору знам да су као притвореници притворени још двојица и то Караоглановић Жак, који живи под именом Петровић Јован, и још један који се исто тако налази под именом Петровић, али знам да се тако не зове већ да је Јеврејин.

То је све што би по мојој ствари има да кажем.

Испит ми је прочитан и у свему га за свој признајем.

Записничар-чиновник,

Писмен сам,

Нахман С. Мелер

САСЛУШАО И СВЕРАВА:

УИОБ, УГБ СП IV-142/25, к 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ЗА ПИСНИК

О саслушању ЦЕВИ НАХМАНА, шофера из Београда.



I.

Зовем се НАХМАН ЦЕВИ, по занимању шофер, рођен 1 септембра 1894 године у Крагујевцу, од оца Самуила и мајке Рвгине, писмен, ожевен, отац шесторо деце, вере Мојсијевске, полициски некажњаван нити судом осуђиван, сада живећи у Прокупљу, који када би о потребном упитан изјави следеће:

II.

Све до рата 1941 године живео сам у Београду сасвим легално и радио са својим колима марке "Доц" на ауто такси станици код Кнежевог Споменика у Београду. Наставен сам био у улици Лутице Богдана бр. 15 са својом породицом која се и сада налази у овој адреси у Београду.

Међутим после пронасти Југославије када су Немци почели капсити Јевреје и слати у логор, ја сам се обратио моме познанику ПAVЛОВИЊУ КОСТИ, раднику из Београда, кога познајем још раније из свога детињства из Београда и замолио га да ми набави исправе на лажно име како бих се могао прикрити од Немаца и сиречити моје хапшење као Јеврејина. Овај Коста обећао ми је да ће следати да ми набави исправу на лажно име и у ту сврху потражио ми да му дам једну моју фотографију.

Након 5-6 дана од мога говора са Павловићем, мене је Павловић предао једну бланку личну карту на којој је била стављена моја фотографија а која је била потпуно снабдевена са потребним печатима, сем што на њој није било потписа издаваоца карте нити имена на кога би се иста односила. Ја сам ову личну карту пуцунисо на име ПAVЛОВИЊА КОСТЕ, шофера из Београда из разлога што ми је ово име у ек било на памети, те у случају да ме у брзини неко успита како се зovem, нисам се могао збунити при одговору.

Са овом личном картом дошао сам децембра месеца из Београда у Прокупље и тамо пуње извадио код Среског начелства у Прокупљу личну карту исто тако на име Павловића и са овим исправима сам живео у Прокупљу. У Прокупљу нисам ништа радио већ сам живео од своје уштеђевине а помагао ме је у Прокупљу и Караогла новић Ђак, који је исто тако живео у Прокупљу под лажним именом, а кога ја познајем још из Београда и да је он имао своју радњу у Карађорђевој улици. Исто тако једном приликом замолио сам неког келнера Душана, који је као келнер био запослен у хотелу "Ранова" у Прокупљу, да када оде у Београд јави се код мене кући и од куће ми донесе нешто веша и новца. Међутим овај Душан је мени донео веш, али и ако је добио новац од куће да ми донесе, мети ми није предао већ је задржао за себе. Душан је знао ко сам ја, јер сам му ја рекао да сам Јеврејин.

Поред тога мене су чешће потпомагали и мештани из Прокупља, које сам ја још из Београда познавао и то: Миша, шофер, зв. "Доц", Лека, зв. "Шаранац", и још други којима се сада имена не сећам. Сви они који су ме

1. *Нахман с Цевин*

IME, UPISAN IV-142/25 K 389/3

помагали познавали су ме као Јеврејина још из Београда и знали су да се ја о где налазим стално настањен.

На претходном саслушању нисам признао своје право име једино из разлога што се плашим да као Јеврејин не едем у логор, мада нисам за сво време док сам био и у Београду и у Прокупљу имао ма каквих удела са ма којом илегалном организацијом, нити са партизанским акцијама. Дивео сам под туђим именом једино из разлога што сам и напред навео а исто тако из тога разлога сам и напустио Београд и сада живим у Прокупљу.

У Затвору знам да су као притвореници притворени још двојица и то Караоглановић Емак, који живи под именом Петровић Јован, и још један који се исто тако налази под именом Петровић, али знам да се тако не зове већ да је Јеврејин.

То је све што би по мојој ствари има да кажем.

Испит ми је прочитан и у свему га за свој признајем.

Записничар-чиновник,

писмен сам,

Накман С. Мрелић

САСЛУШАО И ОБЕРАВА:

ИПБ, УГБ СПИ - 142/25, к 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА



С А С Л У Ш А Њ Е

КАРАОГЛАНОВИЋА ЈАКОВА, трговца из Београда.

(Лажно име: ПЕТРОВИЋ ЈОВАН, фабрикант бонбона из Сарајева).

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

Итб, утб спш. 142/25, к 389/3

Рађено у канцеларији Делегата Министарства унутрашњих послова у Прокупљу на дан 20 априла 1942 године.

42.

ЗАПИСНИК

О саслушању КАРАОГЛАНОВИЋ ЈАКОВА, трговца из Београда.

I.

Зовем се КАРАОГЛАНОВИЋ ЈАКОВ, по занимању бивши трговац из Београда, рођен 27 новембра 1897 године у Београду, од оца Давида и мајке Везе, рођене Финци, писмен, сжењен, отац двоје деце, вере Мојсијевске, полициски до сада некажњаван нити судом осуђиван, сада живећи у Прокупљу, који када би упитан о потребном изјави следеће:

II.

Као што сам напред рекао рођен сам у Београду где сам године 1919 завршио Трговачку академију. По завршетку академије једно време сам се стао код родитеља, па сам године 1922 ступио у ортаклук са Нафтали Левием на којим сам отворио колонијалну радњу на велику и са којим сам заједнички радио све до 1937 године када сам се са њим разоортачио и отворио своју колонијалну радњу у улици Карађорђевој бр. 10 у Београду. Ову радњу водио сам све до после рата када сам престао да радим услед забране и заплена од стране немачких власти.

Пошто је прошле године почело хапшење Јевреја по Београду и стављање у логор, то сам ја јуна месеца прошле године напустио Београд и дошао у Прокупље и ту се настанио. У Прокупљу сам се пријавио полициским властима, рекао им да сам избеглица из Сарајева, да се зовем ПЕТРОВИЋ ЈОВАН, фабрикант бонбона и молио их да ми издаду личну карту, коју сам без икаквих исправа и добио од стране Среског Начелства на име Петровића Јована. Доцније пак, у Прокупље довео сам и своју жену и децу и са њима живео у заједници све до мога хапшења. Због чега сам притворен није ми познато, али мислим из разлога што нас је неко проказао, да смо Јевреји и да живимо под лажним именом. Жена са децом и сада се налази у Прокупљу на слободи.

Ја за сво време док сам био у Прокупљу а и у Београду нисам имао никакве везе са ма каквим илегалним организацијама нити са партизанским акцијама. Ухапшен сам једине из разлога што сам потпао под сумњу да сам Јеврејин и да живим под илегалним именом. На саслушању код Начелства признао сам косам, па пошто су ме они спровели у ова затвор то чекам и сада шта ће се са мном предузети.

То је све што имам по овоме да кажем.

Испит ми је прочитан и у свему га за свој признајем.

Записничар-чиновник,

Писмен сам,

Јаков Караоглановић

САСЛУШАО И ОВЕРАВА:

ИПБ, УГБ СП IV-142/25 и 389/3

З А П И С Н И К

О саслушању КАРАОГЛАНОВИЋ ЈАКОВА, трговца из Београда.

I.

Зовем се КАРАОГЛАНОВИЋ ЈАКОВ, по занимању бивши трговац из Београда, рођен 27 новембра 1897 године у Београду, од оца Давида и мајке Везе, рођене Финци, писмен, ожењен, отац двоје деце, вере Мојсијевске, полициски до сада некажњаван нити судом осуђиван, сада живети у Прокупљу, који када би упитан о потребном изјави следеће:

II.

Као што сам напред рекао рођен сам у Београду где сам године 1919 завршио Трговачку академију. По завршетку академије једно време сам о стао код родитеља, па сам године 1922 ступио у сртаклук са Нафтали Левијем на којим сам отворио колонијалну радњу на велику и са којим сам заједнички радио све до 1937 године када сам се са њим расортацио и отворио своју колонијалну радњу у улици Караборђевој бр. 10 у Београду. Ову радњу водио сам све до после рата када сам престао да радим услед забране и заплене од стране немачких власти.

Пошто је прошле године почело хапшење Јевреја по Београду и стављање у логор, то сам ја јуна месеца прошле године напустио Београд и дошао у Прокупље и ту се настанио. У Прокупљу сам се пријавио полициским властима, рекао им да сам избеглица из Сарајева, да се зовем ПЕТРОВИЋ ЈОВАН, фабрикант бомбона и молио их да ми издаду личну карту, коју сам без икаквих исправа и добио од стране Среског Начелства на име Петровића Јована. Довније пак, у прокупље довео сам и своју жену и децу и са њима живео у заједници све до мога хапшења. Због чега сам притворен није ми познато, али мислим из разлога што нас је неко проказао, да смо Јевреји и да живимо под лажним именом. Жена са децом и сада се налази у Прокупљу на слободи.

Ја за сво време док сам био у Прокупљу а и у Београду нисам имао никакве везе са ма каквим илегалним организацијама нити са партизанским акцијама. Ухапшен сам једино из разлога што сам потпао под сумњу да сам Јеврејин и да живим под илегалним именом. На саслушању код Начелства признао сам косам, па пошто су ме они спровели у ова затвор то чекам и сада шта ће се са мном предузети.

То је све што имам по овоме да кажем.

Испит ми је прочитан и у свему га за свој признајем.

Записничар-чиновник,

Примен сам,

Јаков Караогланић

САСЛУШАО И ОВЕРАВА:

ИМБ, УГБ СПИ - 142/25-к 389/3

Рађено у канцеларији Делегата Министарства унутрашњих послова у Прокупљу на дан 20 априла 1942 године.

44



З А П И С Н И К

О саслушању КАРАОГЛАНОВИЋ ЈАКОВА, трговца из Београда.

I.

Зовем се КАРАОГЛАНОВИЋ ЈАКОВ, по занимању бивши трговац из Београда, рођен 27 новембра 1897 године у Београду, од оца Давида и мајке Везе, рођене Финци, писмен, ожени, отац двоје деце, вере Мојсијевске, полицијски до сада некажњаван нити судом осуђиван, сада живети у Прокупљу, који када би упитан о потребном изјави следеће:

II.

Као што сам напред рекао рођен сам у Београду где сам године 1919 завршио Трговачку академију. По завршетку академије једно време сам о стао код родитеља, па сам године 1922 ступио у ортаклук са Нафтали Левием на којим сам отворио колонијалну радњу на велику и са којим сам заједнички радио све до 1937 године када сам се са њим равоортачио и отворио своју колонијалну радњу у улици Карађорђевој бр. 10 у Београду. Ову радњу водио сам све до после рата када сам престао да радим услед забране и заплена од стране немачких власти.

Пошто је прошле године почело хапшење Јевреја по Београду и стављање у логор, то сам ја јуна месеца прошле године напустио Београд и дошао у Прокупље и ту се настанио. У Прокупљу сам се пријавио полицијским властима, рекао им да сам избеглица из Сарајева, да се зовем ПЕТРОВИЋ ЈОВАН, фабрикант бонбона и молио их да ми издаду личну карту, коју сам без икаквих исправа и добио од стране Среског Начелства на име Петровића Јована. Доцније пак, у прокупље довео сам и своју жену и децу и са њима живео у заједници све до мога хапшења. Због чега сам притворен није ми познато, али мислим из разлога што нас је неко проказао, да смо Јевреји и да живимо под лажним именом. Жена са децом и сада се налази у Прокупљу на слободи.

Ја за сво време док сам био у Прокупљу а и у Београду нисам имао никакве везе са ма каквим илегалним организацијама нити са партизанским акцијама. Ухапшен сам једино из разлога што сам потпао под сумњу да сам Јеврејин и да живим под илегалним именом. На саслушању код Начелства признао сам косам, па пошто су ме они спровели у ова затвор то чекам и сада шта ће се са мном предузети.

То је све што имам по овоме да кажем.

Испит ми је прочитан и у свему га за свој признајем.

Записничар-чиновник,

Писмен сам,

Јаков Караоглановић

САСЛУШАО И ОВЕРАВА:

ИМП, УГСПШ - 142/25 и 389/3

У току дана саслушано је пет лица из затвора. Сва ова лица прикривала су се у затвору под лажним исправама које су поседовали које из Београда, које из Прокупља.

Ковачевић Кристина

Тако је истрагом установљено да се под именом Милица Јовановић, домаћица-избеглица из Скопља крије опасна и у више махова хапшена и од суда за заштиту државе осуђивана комунисткиња због свог активног рада у илегалним комунистичким организацијама у Београду. Под именом пак Попадип косаре крила је се такође позната и више пута кажњавана и потраживана комунисткиња ДЕЛЕРЕ ЈУЛИЈА, текстилна радница. Обадве ове женске и данас се потражују од стране управе града Београда, али су успеле да децембра месеца прошле године побегну из Београда и до данас под лажним именима прикривају у Прокупљу. Постоји вероватноћа да су именоване дошле у Прокупље са неким партијским задатком, или су пак сада када су српски одреди почели у велико гањати партизанске одреде, исте дошле из ових у Прокупље да би се за неко време склониле.

што је најинтересантније именоване на своме саслушању изјављује да се не познају под правим именима и ако се 1937 године заједнички одговарале код управе града Београда у комунистичкој групи Радована Вуковића и др. због активног рада у илегалним комунистичким организацијама.

Исте тако откривена су три Јеврејина која су се прикривала под лажним именима. Између њих тројице двојица су допутовала из Београда када је наступило од стране полиције хапшење Јевреја и под лажним исправама живели у Прокупљу под именима Петровић Јован, фабрикант бомбона из Сарајева и Павловић Коста, шофер из Београда. Међутим утврђено је да се први зове КАРАОГЛАНОВИЋ ЈАКОВ, трговац из Београда, иначе брат од стрица познатог и стрељаног комунисте Караоглановића Исака, а други пак да је НАХМАН ЦЕВИ, шофер из Београда, који је у Прокупље дошао са лажном личном картом, а који је и на првобитном своме саслушању изјавио да се зове Павловић Коста и да је избеглица из Скопља. Трећи пак од њих је познати прокупачки спортиста АЛКАЛАЈ НИСИМ, који је се и ако у Прокупљу познат као Јеврејин прикривао и доош од Начелства и Општине прокупачке лажну легитимацију на име Алексића Николе, механичара. Напомиње се да је именовани добио лажну исправу у Прокупљу и ако га скоро све власти у Прокупљу познају, што је он и на своме саслушању изјавио. На овај начин успео је да све до сада буде у Прокупљу као Јеврејин.

У затвору се сада налази 5 женских и 35 мушких. Од ових је у самом Прокупљу ухапшено од стране милиције и прокупачких власти скоро највећи број, јер су се и сама лица која су учествовала у партизансима предала или ухваћена од њихове стране.

У току дана пуштено је из затвора 5 лица и то: Синановић Цафер, Цветковић-Борђевић Живојин, професор; Вукотић Драгутин, књижевник; Копривица Александар, чиновник Окр. Суда у Прокупљу и Шпадијер Надежда, суплен гимназије из Прокупља, иначе супруга Шпадијера Ђуре, који се и сада налази



у затвору.

у току дана приведени су и стављени затвор 2 лица и то: Бор-
ђевић Драгослав из Прокуња и Павловић Данило, земљорадник из Берила.

На дан 19 априла тек. године пуштено је из затвора 14 лица.

Истрага над осталим лицима продужиће се и о свему новом под-
неће се извештај.

Мил. Цвијетић

Поднозорник полиц. агената
Управе града Београда

ИРБ, УГБ СП IV-142/25, к 389/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА